

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

(6)

Türkolog Arş. Deniz KAÇAĞAN (Turcology Researcher Deniz KACHAGAN)
TÜRKÇE: SİYASİ DÜŞÜNCELER VE DÜNYANIN SOMUT GERÇEĞİ
ENGLISH: POLITICAL IDEAS AND TANGIBLE REAL IN THE WORLD

ÖZET

Yazdıklarımızdan düşüncelere (ideolojilere) karşı olduğumuz ve düşüncelerin çöktüğünü savduğumuz anlaşılmasın. Okuyup yazan, bilgi birikimi olan her insan; elbette kendine özgü düşünce düzeni geliştirecek; geliştirmeli de.

Ancak GODEL'in kanıtladığı teorem; hiçbir düşüncenin, en son ve tüm evrensel gerçekleri ortaya koyacak özellikte olamayacağını gösterdi. Bu da, insanlığın; varacağı bir noktaya ulaştığında duracağını değil; tek yöne, hep geleceğe doğru gidildikçe üst üste yığılan bilgi birikimiyle yeni sorular ve cevap arayışlarıyla yeni düşünceler oluşarak sürgit gelişimin devam edeceğini ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: Akılcılık, Devletçilik, Gerçekçilik, Milliyetçilik, Toplumculuk.
Jel Kodu: F52.

ABSTRACT

From our writings one should not reach to conclusion that we are against thoughts (ideologies) and we are defending the notion of ideologies are collapsed. Every person with some degree of knowledge, who reads and writes would certainly develop a thought system of her own, and she should.

But the Gödel Theory shown that any single line of thinking is not able to summerize final and ultimate truth. And thus revealed the humanity would not stop at a final destination but would always accumulate knowledge throughout the future which would create new questions and searching for answers to them continuously, in the process developing new thinkings and evolve.

Keywords: İlliberalism, Nationalism, Rasyonalizm, Realizm, Statizm.
Jel Code: F52.

* Türkolog, Trabzon/TÜRKİYE, E-ileti adresi: a.kararli@hotmail.com

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

GİRİŞ

Öncelikle bu yazıya özgü olarak “Sistem” dediğimizde; sadece AB-D çıkışlı, sömürgeci sermayenin finanse ettiği; teşkilatlandığı, çıkar yapısının bütünü anlaşılmalıdır...

Son 200 yılda, gerek felsefeden gerek hayattaki somut sorunlara çözüm üretme arayışlarından bazı iktisadi, siyasi teoriler üretildi. Bu düşüncelerin bazılarını benimseyenler, öyle aşırı uç örnekler sergiledi ki hayattaki "her şeyi" açıklayabilme iddiasını bile güttüler. Ancak; 1931 yılında Avusturyalı matematikçi ve felsefeci Kurt GODEL; 25 yaşındayken kanıtladığı “eksiklik ve belirsizlik” teoremine göre; bilgi sonsuzdur ve insan, sınırlı enerji ve zamana sahip olduğundan; “sonsuz bilginin” tamamını hiçbir zaman tek başına öğrenip aklıyla denetleyemeyecek. Dolayısıyla insan, sınırlı enerji ve zamanıyla, evrenin herhangi bir yerinde bulunduğu; sınırlı bir zaman aralığında, evrenin sınırlı bir kısmını gözlemleyen göreceli parça varlık olarak; hiçbir zaman sonsuz bilgiye sahip olup en son ve her şeyi ortaya koyacak tüm gerçeği açıklayamayacak. Yani; insanın ürettiği düşünce, o anki bilgi toplamının sonucudur. Bu teoremden hareketle, GODEL'e göre her zaman 3 durum vardır: 1- kesin olarak yanlışlığını bildiğimiz şeyler; 2- kesin olarak doğruluğunu bildiğimiz şeyler; 3- bilgi eksikliğimizden dolayı belirsiz şeyler...

GODEL'in kanıtladığı teorem; düşünürleri, kendi düşüncelerini, en son, evrensel gerçeği "hep", "hiç" gibi genel ifadelerle açıklama konusunda ihtiyatlı yaparken; iktisadi görüşlerle; siyaseti ve toplumları düzenlemek isteyenler, onu pek dikkate almadılar. Avrupalı diyebileceğimiz ve ortak noktaları parayı temele koyarak üretilen siyasi görüşlerde; bireyin, toplumun ve en sonunda insanlığın nasıl düzenlenmesi gerektiğine dair; iddialı büyük resimler çizildi. Sömürgeci geleneksel yağmacı kültürün bilinçaltı dışavurumunun bireye yaklaşımda kısmen gözlemlendiği bu görüşlerde; bireye genelde çıkarıcı “kayıp-kazanç” yönünden bakılıyordu. Ayrıca; bu görüşlere göre milliyetçilik; aklın “yapay ürün” değil; doğal bir gerçek olduğundan, evrensel bir düşünce gibi ileri sürülemez. Tahmin edebildiğiniz gibi bu görüşler; komünizm, liberalizm ve sosyalizmdir. Bu görüşlerden herhangi birini benimseyenler, kendi teorisinin mükemmelliğini, kusursuzluğunu; kâğıt üzerinde uygulanabilirliğini yazıp çizmeye devam ettiler...

Sermayeye serbestlik diyebileceğimiz liberalliği savunan bazı kimseler, sömürgeci sermayenin dünya üzerinde çıkardığı savaşları ve iç çatışmaları dinin veya milliyetçiliğin kullanılarak yapıldığını söyleyebiliyorlar. Ancak; Amerika'nın Avrupalı korsanlar tarafından keşfedildiğinden beri tarihi incelediğimizde, gerek bölgesel çatışmaların, gerek dünya genelinde çıkarılan savaşların nedeni sömürgeci çıkarlardır. Liberaller için, inançlar veya milliyetçilik önemli olmayabilir. Ayrıca, inançların ve milliyetçiliğin, değişik yerlerde, değişik topluluklar üzerinde etkileyici araç olarak kullanılması, bunları kötü yapmaz. Kötü olan, bunları kullanan ve bunları bilinçsizlikleri nedeniyle kendilerine karşı kullandıranlardır. İnsanlık tarihinde, inançlar ve milliyetçilik değer olmasaydı, başka değerler olacaktı ve bu kez onlar, insanları etkilemede araç olarak kullanılacaktı. Dolayısıyla en başta, bunları insanlar üzerinde etkileyici araç olarak kullanıma neden olan “şey”in ne olduğuna bakmalıyız. Göreceğiz ki, buna neden olan “şey” insanın “sahip olma” biriktirme, sonsuz doymaz ve sınırsız depolayıp yığma isteğidir...

Bilindiği gibi komünizm: Özel mülkiyetin olmadığı, tüm malların, üretim araçlarının

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

topluma ait olduğu; bunları herkesin ortaklaşa kullandığı toplum düzeni ve böyle bir düzenin kurulmasını amaçlayan, iktisadi, siyasi bir öğretilerdir.¹⁰⁸

Ancak, "bireysel mülkiyet arzusu" tüm insanlarda yok edilebilir mi? Sahip olma arzusu, ilkel bir dürtü mü; yoksa ezeli, değiştirilemez bir şey mi? Ayrıca; "özel mülkiyet" arzusunu yok ettiğimizi var sayalım; o zaman bu durum, bireyin daha az çalışmasını ve toplumun ilerlemesi ve gelişmesini yavaşlatmaz mı? Buradan anlaşılıyor ki, toplumun ve insanlığın ilerlemesi ve gelişmesi için; devletin denetiminde ve gözetiminde (konulan hukuk kurallarıyla) bireye "mülkiyet hakkı" verilmeli ve bireyin girişimcilik arzusu örselenmemeli. İşte burada, işverenin işçiyi ezemeyeceği ve büyüyen sermayesiyle devleti tehdit edemeyeceği dengeyi kurmak gerekiyor...

Sosyalizm ise: Üretim araçlarının, devletin elinde olması; iktisadi etkinliklerin, kâr yerine, insanların ihtiyaçlarını karşılaması gerektiğini savunan ve emeğe değer veren bir siyasi öğretilerdir.¹⁰⁹

Gelecekte insanlık başka hangi teorileri geliştirir şimdiden kestirmemiz zor; esasen bu yazının amacı da zaten bu değil. Soyut kuram geliştirilen düşünce uzayı, kapalı ve sonlu boyuttayken; somut dış dünya, çoğu zaman idealleştirilemeyen, belirsiz etkenler içerir. Biz bu yazımızda, dünyada var olan ve özellikle AB-D sömürgeciliğinden kaynaklanan somut sorunları değerlendireceğiz ve uygulamaya dönük öneriler geliştireceğiz. Genel sorunların, genel çözümleri olabileceği gibi; değişik zamanlarda, değişik yerlerde ortaya çıkabilecek noktasal sorunların çözümleri de yalnız kendilerine özgü tekil olacaktır...

19. yüzyılda Avrupa'da gerçekleşen sanayi devrimi sonrasında; büyüyen sermayenin geniş işçi kitlelerini sömürmesi "ezen-ezilen" gerçeğinden kaynaklı işçi diktatöryası gibi sert tepkisel düşünceler ortaya çıktı. Bu nedenle Avrupa'da; sermayenin iç sömürüsüne karşı komünizm ve sosyalizm gelişti...

Bilgileri biriktirmek ve yeni düşünceler üretmek için; konuşulan ortak dille yazıya geçirmekte "tarihî devamlılık" gerektirdiğini ret edemeyiz. Selçukluda dilde başlayan ve Osmanlıyla beraber hem dilde hem yönetimde devam eden kültürel yabancılaşma ve kopukluk sonucu; akılcı, düşünce geliştirilemedi ve gerileme başladı. 1. dünya savaşı sonrasında Osmanlının içine düştüğü zorlu çıkmazda; özgün Türk milli kültürüne dönüş hareketi olan akılcı Kemalizm; hem iç gericiliğe hem de dış sömürüye karşı mücadele vererek Türkiye Cumhuriyeti'ni kurdu. Bu anlamda, Avrupa'da geliştirilen tüm düşüncelerden ayrı, özel ve seçkin bir konuma sahiptir. Ayrıca; tarihte, Türkler arasında çıkar gruplaşmaları oluşmadığından, sınıfların çatışması değil toplumda birliktelik, uyum esastır...

1923 yılında, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla; Türk milliyetçiliğinin teori ve uygulamada en son örneği olan Kemalizm, toplumun nasıl düzenlenmesi gerektiğini en makul şekilde gerçekleştirdi. Osmanlının son dönemindeki değişimlerle yetişen Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu kadrosu; bunların doğrularını-yanlışlarını sorgulayarak tam bağımsızlık ilkesiyle hareket edip kendi milliyetçiliğinin en mükemmelini geliştirdi ve uyguladı. Türkiye Cumhuriyeti kurulurken, bireysel sermaye birikiminin olmaması ve Osmanlının sanayi devrimini gerçekleştirememesi nedeniyle Kemalizm'deki devlet merkezli zorunlu uygulamalar yer yer sosyalizmi andırırsa da; sadece iktisatta değil, her alanda kendine

¹⁰⁸ Ali PÜSKÜLLÜOĞLU – Arkadaş Türkçe sözlük; Arkadaş yayınları; Komünizm maddesi; 9. baskı

¹⁰⁹ a. g. e.; Sosyalizm maddesi

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

özgü düzenlemeleriyle bir bütüncülük ortaya koyduğu için hepsinden ayrı değerlendirilmesi gereken Türk milliyetçiliğine özgü, akılcı, kapsamlı bir modeldir...

Türk Tarih Kurumu, Türk merkezli tarih araştırmaları ve açıklaması için oluşturulurken; Türk Dil Kurumu da; Türk dilinin bilinçli kullanılması, işlenerek geliştirilmesi için oluşturuldu. Tüm bunlar; Türk milliyetçiliğine özgü uygulamaların kurumlaştırıldığı organlardır. 4000'e yakın kitap okuyan Başkomutan Gazi Mustafa Kemâl ATATÜRK; binlerce yıllık Türk tarihini ve 100'lerce¹¹⁰ devlet kurma deneyimini bilen birisi olarak; Türk milliyetçiliğinin tarihi birikimiyle elbette Türkiye Cumhuriyeti'ni var edecekti. Yani Kemalizm, Avrupa'daki gibi, tek bir kişinin sınırlı bir zamanda soyut olarak yazdığı soyut bir teori değil; binlerce yıllık Türk tarihi içindeki deneyimin ve bilgi birikiminin ATATÜRK'ün yapıp-ettikleriyle vücut bulmasıdır...

Tarih içinde gerçekleşen büyük değişimlerin, başarılı olabilmeleri için; ilgili toplumla doku uyumu çok önemlidir. Bu nedenle, ithal değil kendi içindeki kültürel genlerin ürünü olmalı. ATATÜRK, dinin hayatî önemini bildiğinden; milli devleti yapılandırırken diyanet kurumunu oluşturarak dine sokulan hurafelerden dini arındırıp dinin kaynağından öğrenilmesi için Kur'an'ın Türkçeye çevrilmesini gerçekleştirdi. O arada, insanların aklını bulandıran, toplumu tembelleştiren ve dinle ilgisi olmayan; tekke, zaviyeler kapatıldı. İslam tarihinde daha çok siyasi çekişmelere, kırılmalara ve gruplaşmalara yol açan halifelik kaldırıldı...

Özellikle 1980 sonrası özelleştirmelerle ülkemizde sermayeyle işbirliği içine giren ve medyada yapılanan sömürgeciler; devletle halkı karşı karşıya getirmek için, gerek kuruluş düşüncesini, gerekse devletçiliği ve milliyetçiliği gözden düşürmek için liberaller aracılığıyla medyada izlenim çalışması (psikolojik harekât) başlattılar. Bunlara göre ilk dönem Kemalizm demokrasiden yoksun, tek parti diktatöryasıdır. Bunların diktatörlükten kast ettikleri tek parti oluşu mu? İyi de cumhuriyet daha kurulalı 3 yıl olmadan, başka partiler zaten vardı ve bu partiler; dışardan destekli, hurafeci ve bölücü etkinliklerde kullandıklarından kapatıldılar. Yani; kendi kendilerini kullandırarak bir tür intihar ettiler. Ayrıca, çok partinin varlığı demokrasiyi garantilemez; pekâlâ o çok partiler, günümüzdeki gibi sömürgeci sermayenin belirlediği ve içerde ortağı olduğu medya aracılığıyla parlattığı kadrolar tarafından yönetilebilir. Bu durumda; sömürgeci sermayenin medyayla şaşırttığı kitleler, en üst gerçeğe dair somut bilgisi bulunmadığından; birbirinden farklı partilere oy vererek (gerçekte hepsi sistem tarafından yönetiliyor) demokrasiyi yaşadığını zannederek kendi kendini kandıracak...

2. dünya savaşı sonrasında, sömürgecilerin "hür dünya" söylemiyle; 3. dünya ülkelerine girmeye çalıştıklarını biliyoruz. Burada, Nelson A. ROCKEFELLER'in 1956 yılında Amerikan başkanı EISENHOWER'a yazdığı mektuptan bazı alıntılar yapmamızda yarar var. Dünyanın en zenginlerinden olan ROCKEFELLER ailesinden Nelson A. ROCKEFELLER, mektubunda bir yerde başkana şunları yazıyor: "Şu önemli gerçeği gözden uzak tutamayız: Magnezyum, krom, kalay, çinko ve tabii kauçuğumuzun tamamı, bakır ve petrolümüzün önemli bir kısmı, kurşun ve alüminyumun üçte biri, denizaşırı ülkelerden gelmektedir. En önemlisi, ABD tarafından kurulmuş askeri anlaşmalardan, herhangi birinin etki alanında bulunan Asya ve Afrika'nın az gelişmiş bölgelerinden gelmektedir. Süper -

¹¹⁰ Abdullah KARAHİSARLI – Tarihte Türk milleti; Turan-SAM; Yıl 1; Sayı 1; 2009 Kış

stratejik maddelerin, bu arada uranyumun durumu da yukardakiler gibidir.”¹¹¹

Ve aynı mektupta ROCKEFELLER, şöyle devam ediyor: “Dışişleri Bakanlığı ile aynı fikirdeyim, genişletilmiş iktisadi yardım, örneğin Türkiye'ye, bazı hallerde düşünülenin tersi sonuçlar verebilir. Yani bağımsızlık eğilimini arttırıp, mevcut askeri anlaşmaları zayıflatabilir. Bu tip ülkelere -Türkiye gibi- doğrudan doğruya iktisadi yardım da yapılabilir, ama bu ancak bize uygun ve bağlı hükümetleri iktidarda tutacak ve bize düşman muhalifleri zararsız bırakacak biçim ve miktarda olmalıdır. Bunlarla bağıntılı olarak özel sermaye yatırımlarını da ayarlamak gerekir. Hükümet, özel sermaye yatırımlarını cesaretlendirmeli ve onlardan akıllıca yararlanmasını bilmelidir. Bu yatırımlar yardımıyla birçok politik amaca ulaşılabilir. Ayrıca bizi desteklemekte kararsız ve sallantılı olan bütün şahsi girişim ve çıkar çevrelerini etkilemelidir. Aynı zamanda ABD ile işbirliğine hazır yerli işadamlarına yardımı arttırmak ve böylece bu işadamlarının, ilgili ülkenin ekonomisinde kilit noktalarını ele geçirmeleri, buna dayanarak siyasi etkilerinin artması sağlanmalıdır...

İkinci grup, tarafsız bir politika güden veya o eğilimi gösteren ülkeleri kapsamaktadır. Bu durumda, devlet yardımları ve kredilerin ağırlığı bu ülkelerde bizim için gerekli iktisadi koşulların yaratılmasına kaydırılmalıdır. Bu koşullar, zamanla bizim için çalışmalı ve bu ülkelerin, bize bağlı askeri anlaşma ve birliklere kendiliklerinden girmelerini sağlamalıdır. Bu siyasetin temel amacı, bu ülkelerde iktisadi ilişkilerimizin arttırılması sonucunda yerli ekonominin kilit noktalarını ele geçirmektir. Bu ülkelerdeki, özel yabancı sermaye yatırımlarını teşvik etmeyen hükümetlere karşı olan grup ve kişiler desteklenmeli. Böylece bu ülkelerdeki yeni politikamızın temelini sağlam bir şekilde atabiliriz...”¹¹²

Bu yazılanları okuduktan sonra, günümüzde olanlara şaşırılmaması gerekiyor. Hazırlıklarını çok önceden ve neredeyse eksiksiz yapan sömürgeciler, bir yandan akademi ve medyada kiraladığı yaratıcılıktan yoksun, esersiz "özel etki" görevlileriyle Türk milliyetçiliğine saldırırken; diğer yandan, ülkemizde istikrarsızlığı arttırıp sömürüyü hızlandırmak için, olmayan etnisitenin milliyetçiliğini yaptırarak demokrasi adı altında, tarih bilincinden yoksun akli karışıklara, yabancılaşma hastalığını kimlik diye dayatıyorlar.¹¹³

Yüksek edebî, felsefî, sanatsal, özgün yaratıcı eylemlerle; evrensel, kalıcı, zamanı aşan eser vererek bireyin kendini gerçekleştirebilmesi için; ona akılcı bir devlet düzeninde özgür bir ortam sağlamak yerine; sömürgecilerin çıkarları öyle gerektiriyor diye, neden bir yabancılaşma hastalığını (etnisiteciligi), bireye kimlik diye sunalım? Bu hem bireyi törpüleyip örseler (zaman ve insan kaybı) hem de insanlık suçudur...

Ama ülkenizde sömürgecilik egemense; kültürü de çürütür, demokrasiyi de çarpıtır; milliyetçiliği, devletçiliği de modası geçmiş gibi gösterir. Burada, özellikle ülkemizde, üzerinde çok oynanan demokrasi kavramına değinmemizin gerekli olduğunu düşünüyorum. Demokrasi; sanılanın aksine; uyuşturucu tacirleri¹¹⁴ bebek katili bölücülerin, kendilerini istedikleri gibi ifade etmek veya onlara bazı tavizler vermek değil; demokrasi çok sıkı

¹¹¹ M. Emin DEĞER – Emperyalizmin tuzaklarındaki ülke: Oltadaki balık Türkiye; Sayfa 501; Kilit yayınları; 15. baskı

¹¹² a. g. e.; Sayfa 502

¹¹³ a. g. e.; Sayfa 36

¹¹⁴ Emniyet Genel Müdürlüğü Türkiye Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi (TUBİM), 2013 Türkiye Uyuşturucu Raporu

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

disiplinli hukuk yapısı içerisinde; millet adına, organların döngüsel olarak birbirlerini denetlemesidir. Yani; demokraside, birbirinden farklı görüşlerin partiler aracılığıyla ifade edilebilmesi dışında; seçim sonrasında yetkilendirilenlerin icraatlarını denetleyecek olan kurum ve işleyişler vardır. Demokraside, hiç bir şey başıboş, rastgele, keyfi olamaz! Yetkisi, makamı her ne olursa olsun, her an, her şey, döngüsel denetime tabidir. Demokraside, anayasaya uygunluk, kamu yararına olduğuna dair gerekçe gösterilmeden hiçbir icraat gerçekleştirilemez. Öyle ki, hukuksuz ve kamu zararına olacağı önceden fark edilen uygulama örneği, icraata geçmeden denetçi kişi (müfettiş) veya kurum tarafından önlenir. İşte burada, güçler ayrılığı devreye girerek; herhangi bir görevle yetkilendirilen “her” kişi veya kurum, bir başka kişi (müfettiş) veya kurumla denetlenir...

AB-D ülkelerinde, sınıf bilinci ve geniş bir orta sınıf olduğu ve sıkı disiplinli hukuk kuralları koyduklarından ve ayrıca sermaye kendi bankalarında saklandığından; AB-D devletleri açısından sermayenin bazı ellerde toplanması iç tehdit oluşturmaz. Ancak; sistem dışında kalan ülkeler için aynı şeyi söylemek mümkün değil...

Gerçekten, bir görüşe göre dünyayı “7 kız kardeş” yönetiyor, yani 7 küresel petrol şirketi: Exxon, Chevron, Gulf, Texaco, BP, Mobil ve Shell. Amerikalı yazar Texe MARRS, bir yapıtında dünya ekonomisini 10 büyük ailenin yönettiğini ileri sürer. Carnegie Vakfı'ndan araştırmacı David ROTHKOPF, 2008'de yayınlanan "Süper Sınıf" adlı kitabında dünya ekonomisinin % 95'inin, toplam varlığı 50 trilyon doların üzerinde olan 14 küresel aile şirketi tarafından yönetildiğini ileri sürer...

Öte yandan, Stefania VİTALİ, James GLATTFELDER ve Stefano BATTİSTON adlı yazarlara göre dünyada, küresel ölçekte birbirine bağlı olan 1318 şirketten oluşan bir "ağ" bulunmaktadır. Bunlara "Sistemin Merkez Firmaları" deniyor. 2007 verilerine göre bu ağ, dünya ekonomisinin toplam cirosunun % 60'ını gerçekleştiriyordu. Ancak yoğunlaşma bitmiyor: Ağın içinde de bir merkezileşme daha var ki, ağın çekirdeğini oluşturuyor: "Süper Varlık"lı 147 şirket. Bunların dünya ekonomisindeki payı ise % 40. İlk 49'u bankalar ve finans kuruluşları: En başta İngiliz Barclays Bank geliyor; onu Capital Group Companies takip ediyor. Listede JP Morgan, Goldman Sachs, UBS, Credit Suisse gibi bankalar dikkat çekiyor. Trilyonlarca dolara hükmeden bu şirketler, dünya ekonomisi üzerinde muazzam bir yaptırım gücüne sahipler. Bir avuç elit -bir tür aristokrasi- hedeflerine ulaşmak için, birlikte hareket ediyor, planlarını önceden yapıyor, hükümetleri, medyayı satın alıyorlar; savaş dâhil her araca başvuruyorlar. Tabii özelleştirme aracılığıyla, 3. Dünya ülkelerinin varlıklarını satın aldıkları gibi; tekelleşme dünya üzerinde hızla devam ediyor...

Uluslararası şirketler; batıda sanayi devriminin ardından, 19. yüzyılın sonlarında, uluslararası etkinlik gösteren güçlü sanayi şirketleri olarak ortaya çıktı. Özellikle 1920'lerden itibaren tekelleşmeye, daha fazla küreselleşmeye yöneldiler. Diğer birçok ülkeden kendi ülkelerine aktardıkları kârların itici gücüyle, rakipleri üzerinde üstünlük kurdular. Birleşme ve satın almalarla, dev boyutlu dünya şirketleri haline geldiler. Singer, Standart Oil, General Electric, Kodak, AEG, Siemens, Bergmann, Shell, Unilever, Philips, Bayer gibi şirketler Batı'nın ilk uluslararası şirketleri oldu. 2008 itibarıyla uluslararası şirketlerin sayısı 82.053; şube sayısı 807.360'tu. Bunların %90'ı sanayileşmiş ülkelere (ABD, Avrupa ve Japonya'ya) aittir. Asıl servet zirvedeki 100 şirket elinde yoğunlaştı. Yasa ve anlaşmalarla sağlanan bir “izomorfizm” (tek biçimlilik, bütün dünyada yasaları ve kuralları aynılaştırma) uluslararası

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

şirketlerin dünyada çok sayıda ülkeye yerleşmesine ve etkinlik göstermesine imkân tanımaktadır...¹¹⁵

Aslında sömürgeci sermayeyi üç aşamada incelemeli. Yukarıdakilerin bir kısmı, somut yatırım yaparak maaşlı işçi çalıştırıyor, sigorta primleri ödüyor ve iş yaptığı devlete vergi veriyor. Bunlardan daha varlıklı ve daha sayıca az olan sermayedarlar ise, bu tür somut yatırımlarla değil, kısa yoldan ve hızlıca kâr elde etmenin yöntemlerini kullanıyorlar. Bunlar, bazen devletlere veya bankalar yoluyla kişilere krediyle yüksek faizle borç verip parayla para kazanıyor; bazen de, borsalarda, söylentilerle değerler üzerinden (ucuz alıp, pahalı satmak) parayla kumar oynuyorlar. Faizle borç vermenin ve borsada söylentiyle değerler üzerinden parayla oynanan kumarın vergisi olmadığını burada eklemeliyiz. Dolayısıyla, uluslararası anlaşmalar ve kurumların görevi; bu sömürgeci sermayenin bekçiliğinden başka bir şey değil...

Sistemin öncüsü Amerika, savunma sanayinde en fazla harcamaları yapan; 10 binden fazla nükleer başlığı bulunan; iletişim teknolojisinde gelişmiş uzaydaki yüzlerce uydusuyla, istediği anda, istediği yeri rahatça gözetleyip dinleyen; bunun yanında ordu personelinin yaklaşık 2/3 (üçte ikisini), dünyanın değişik ülkelerindeki 120'den fazla üsse konumlandırır¹¹⁶ sistemin bir ülkesinden söz ediyoruz¹¹⁷. Böyle bir sistem elbette işi şansa bırakmaz. Dünyanın herhangi bir yerinde, bu sisteme karşı resmi veya gayri resmi (sisteme dâhil ülkelerin yasalarına tabii olmayan) bireysel veya grup hâlinde her türlü oluşum fark edildiği anda veya olası tehlikeye dönüşebileceği anda yok edilir. Yani; CIA-MOSSAD, MI6, BND, gibi sistemin istihbarat örgütleri; gerektiğinde birbiriyle ortak hareket ederek; sistemin herhangi bir noktasına zarar verebilecek oluşumu belirleyip etkisizleştirirler. Ayrıca; tezgâh büyük ve grift olduğu için; tamamını çözmek neredeyse imkânsız. Herhangi bir noktasına şans eseri zarar verilse bile tamamı yok edilemediğinden zaman içinde ilgili kısmı onarıyor¹¹⁸ ...

Sistem, bir kültür imparatorluğu da kurdu. Kitlelerin etkilenmesi ve eğitiminde kitap, dergi, gazete ve televizyonun rolü bilinir. İktisadi ve askeri yönden dünyanın yarısını saran bu imparatorluk, asıl etkinliğini kitap, dergi, gazete ve televizyon kanallarıyla, dünyaya, (bazen Hollywood yoluyla sinema üzerinden) toplumsal ve bilimsel gerçekleri bozarak yayar. Bu alanda CIA kadar etkin bir örgüt de United States Information Agency (USIA)'dır. Bu örgütün, sadece 1994 yılında bu tür kitaplara yüksek ücretler ödeyerek, profesörüne kadar sahte yazılar yazdırdığı, Josan EPSTERN'in ifade ettiği gibi, "uydurma ve keyfi değerler sistemi kurarak, akademisyenleri, gazetecileri kullandığı bilinmektedir."¹¹⁹

Roman mı yazdınız? Romanınızda, insanı yozlaştıracak; beynini uyuşturacak fanteziler yoksa veya herhangi bir gerçeği, somut bilgilerle deşifre ediyorsa o romanı

¹¹⁵ Prof. Dr. Cihan DURA & Dr. Zerrin KILIÇARSLAN – ULUSÖTESİ ŞİRKETLER VE ULUS DEVLET: GÜÇ KAYMASI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA; Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi; Sayı: 31; Yıl: 2011/2; Sayfa: 85-111

¹¹⁶ Milli Gazete; 22 Şubat 2014

¹¹⁷ Richard OUETZEN – From Crisis to Cooperation Turkey's Relations with Washington and NATO; The Washington Institute for Near East Policy; Number 12; June 2012

¹¹⁸ M. Emin DEĞER – Emperyalizmin tuzaklarındaki ülke: Oltadaki balık Türkiye; Sayfa 41; Kilit yayınları; 15. baskı

¹¹⁹ a. g. e.; Sayfa 260

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

yayınlayacak bir kitabevi bulamazsınız. Müzik, film ve her türlü değişik sanat eseri için de aynı sonuç geçerli...

Sömürgecilerin beslediği¹²⁰ bazı sözüm ona evrensel geçinen liberaller; devlete karşı güya bireyi önemseyerek, kendi milli devletleriyle bireyi karşı karşıya getirip 3. dünya ülkesi insanların sisteme karşı savunmasız bırakmayı hedefliyorlar. Oysa devlet, sermayesi olmayan insanların akli organizasyonudur ve milli devlet, bireyi, hukukuyla, kolluk kuvvetiyle, sermayedara karşı korur. Tarihi deneyimlerimizle bu gerçek kanıtlarıyla ortadayken; bunlara sormak gerekiyor: Hangi bireycilik? Sömürgeci sermaye sisteminde, paran yoksa daha temel ihtiyaçların, eğitim ve sağlıktan bile yararlanamazsın. Üstelik orta sınıfın üstü diyebileceğimiz varlıklı kişilerin, dünya genelinde kurduğu tekelci çiftlikler de küçük köylüyü bitirmeye başladı. Sömürgecilerin “özel etki” görevlileri, her türlü iyi güzel şey liberallikten kaynaklanıyormuş gibi; sömürgeciliğin geçmişini ve günümüz uygulamalarını belirtmeden; batıdaki refahı yanlış şekilde örnek veriyorlar. Batıdaki gelişmiş ülkeleri bırakın, o gelişmenin nasıl olduğuna bakın. Avrupalı, korsanlık sonucu 1492’de keşfettiği Amerika’nın yerlilerine kılıç uzattığında; o yerliler, kılıcın keskin bir şey olduğunu bilmediğinden; kılıca ellerini tuttuklarında, kılıç her iki taraftan ellerini kesiyordu. Yani siz, akli, bilgiyi, sömürgecilikte organize eden, zengin katil toplumların; bir kaç teorisyeninden, soyut teori araklayıp ve bunların uygulanmasını beklemek yerine; son 500 yılda Avrupalı; Afrika’yı, Asya’yı, Avustralya’yı ve Amerika’yı nasıl sömürdüler onu öğrenin...

Ülkemizde çıkar ilişkileriyle sömürgecilere bağlanan eskortlar¹²¹ daha Türkçe yazmasını bile bilmiyor. Entelejansiya değil, bilgiler; proletarya değil, emekçi; hinterland değil, komşu ülkeler. Dünyayı sömürmek için, akli, bilgiyi organize eden toplumların siyasi teorisyenlerinden, yarım-yamalak çevirilerle araklanılan "şeyler"le özgün olunamaz. Özgün olabilmek için, ilk ve tek, kendinize ait, istisna bir eser vermeniz gerekir. Batılı çok samimiyse, neden kendi siyaset teorisyenlerinin ürettiği, evrensel zaman üstü gerçekleri uygulamıyor da; akli ve bilgisiyle organize ettiği; sanayi ve teknolojik araçlarla desteklediği ve hatta üçüncü dünya ülkesi insanların bile bir araç gibi bu tezgâhta kullandığı dehşetli sömürgeciliği arttırarak insanlığa yaşıyor. Her şeyden önce biz, tam bağımsızlık gereği milliyetçiler olarak, akılcı ve özgün olacağız...

SONUÇ

Düşünürlerin ürettiği, bilimsel, ideal teoriler; gerçek ve gerekli olsa bile; sermayedarların veya çıkar gruplarının işine yaramadığında, hayatta ya da siyasette uygulanmadıklarını bu nedenle dünyadaki sorunların, sömürgecilerin kasıtlı keyfi tutumlarından kaynaklandığı açık şekilde ortadadır. Bu acımasız sömürgeci sisteme karşı sermayesi olmayan insanların tek korunağı, kendilerinin yapılandığı milli devlettir. Biz, tarihî deneyimlerimizden süzdüğümüz devlet anlayışımızın özgünlüğünü koruyarak hukuk düzenimizi, AB’den alınan önerilerle değil; bizzat kendi bağımsız irademizle kendi ihtiyaç ve yararlarımıza göre güncellemeliyiz. Yani aklî hukuka göre, milli devletimizi yapılandırıp zaman içinde yolumuza devam etmeliyiz...

Liberallerin iddia ettikleri gibi evrensellik varsa ve bu düşünceler batıda üretildiğine

¹²⁰ Prof. Dr. Yılmaz DİKBAŞ – İğfal: Avrupa Birliği’nin iğfal ettikleri; Asya Şafak yayınları; 2. baskı

¹²¹ Mustafa YILDIRIM – Ortağın çocukları; Ulus Dağı Yayınları

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

göre, batı neden bunları uygulamıyor? Amerika'nın Irak işgalinde neden Bağdat müzeleri yağmalandı ve tarih yok edildi? Bu durum gösteriyor ki, sömürgeci çıkarlar söz konusu olduğunda batı akla-hayale gelmeyecek kadar zalim olabiliyor. O nedenle, uluslararasılaşmış, halkların kardeşliğiymiş, bunlar 3. dünya ülkesi insanlarını aldatan ve sömürgeci sisteme karşı mücadelelerini durduran romantik sloganlardan ibarettir...

AB-D işçileri, neden uluslararası, evrensel değil? Neden yerel kalıp kendi diplomatlarının dünyayı yakıp yıkmasına; tüm işleri aynı anda bırakarak eylemli tepki vermiyorlar? Tepkisizlikleriyle; sömürgeciliği onaylıyorlar. Yani sadece sermayedarlar değil; aynı zamanda batı emekçisi de insanlık düşmanıdır. Bu şartlar altında; 3. dünya insanı; hem sömürülürken; hem öldürülüp ya da sakat bırakılırken; sermaye tetikçiliği liberalliği evrensellik diye savunamaz. Yapması gereken; sömürgeciliğe katkı sağlayan her türlü diplomata, kuruma ve kitleye karşı önce kendi haklarını, sonra toplumunun haklarını (ki burada milliyetçilik kaçınılmazdır) sonra da insanlığın haklarını aramalıdır. Yani; sömürgeci tüm batılılara karşı; 3. Dünya insanının aradığı ve savunduğu tüm kendi hakları (milliyetçilik çatısı altında en etkili olur) aynı zamanda diğer sömürülen tüm insanların ve toplumların mücadele hakkı olduğu için evrenseldir. İnsanlık onurunun meşru müdafaasıdır...

Yapılması gerekenler: Milli devletin bir gereği olarak ülkemizin dış politikasını güçlendirmek için; öncelikle başta PKK olmak üzere AB-D'nin tüm aparatları (AB fonlarından yardım alan, STK'lar, dernekler kapatılmalı ve her türlü dış yardım yasaklanmalı) bölgeden temizlenmeli, üsler kapatılmalı ve NATO'dan çıkılmalı. BARZANİ, kesinlikle tanınmamalı ve ilgili geçmişe dair hükümetlerin yapmış olabileceği olası tüm anlaşmalar yok hükmünde olduğu ilan edilmeli. Bölücü ağızla yayın yapan TRT 6 kapatılmalı. Bölücülüğe karşı, İran, Suriye, Irak'la ittifak yapılmalı. Türk devletleriyle ilişkiler geliştirilmeli; sanat, kültür (sinema, müzik ve edebiyat) yayın birliği kurulmalı...

Milli devletin bir gereği olarak eğitim; temelden en üst düzeye kadar Türkçe ve kesintisiz 13 yıl olmalı. Eğitim Türkçe yapılmazsa, keşif ve icat olmaz. Eğitim yabancı dilde olunca, başkalarının tanım ve kavramlarıyla, başkalarının istediği gibi düşünüyoruz. Yani sömürgeciliğin, en ileri, ağır ve kalıcı olanı gerçekleşiyor. Bu nedenle, tüm yüksek lisans, doktora tezleri Türkçe yazılmalı. Sadece çevirmen olacak özel kişiler yabancı dil öğrenmeli ve yabancı dil dersi de lise 3'ten sonra verilmeli. Türkçe dili dışında, ne eğitimi verdiği belli olmayan özel kurslar yasaklanmalı. Her türlü eğitim okulda ve Türkçe verilmeli (3 Mart 1924'te çıkarılan Tevhid-i tedrisat kanunu). Tarih bilimi de, Fulbright kültür sömürgeciliğinin yetiştirdiği öğretim görevlileriyle değil; somut, maddi kanıtlarıyla 1938'ten önce belirlenen Türk merkezli milli amaçlar doğrultusunda öğretilmeli. Kültür sömürgeciliğini ve siyaset sermaye kısa paslaşmalarını önlemek için; medyada yerli yabancı her türlü basılı yayın yasaklanmalı. Bilgilendirme ve haberciliği, sermaye ve siyasetten bağımsız gazeteciler yapmalı...

Milli devletin bir gereği olarak ekonomide; özellikle, iletişim ve enerjideki tüm ihaleler iptal edilmeli. Madenler, sadece devlet tarafından aranmalı, çıkarılmalı ve işlenmeli. AB giriş talebi geri çekilip Gümrük Birliği'nden çıkılmalı. Acil ihtiyacı olan bölgelerimize yatırım özendirilmeli; somut, gerçek yatırım yaptığı raporlanan yerli sermayedara teşvik kredisi verilmeli, vergi indirimi uygulanmalı. Ekonomide, yüksek faizle borçlanma ve tüketim temelli bir işleyiş var; bu değiştirilmeli. Düzenleme şöyle yapılabilir: 'Öncelikle, borç

<http://www.turansam.org>

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

alınmayarak, ülkenin kaynaklarının faize gitmesi önlenir; daha sonra, belli bir süre, faiz işletilmeden, borç ödemeleri ertelenmeli. Çiftçi, faizsiz kredilerle desteklenmeli ve ürünlerinin fiyatını kendileri belirlemeli. Paranın el değıştirdiği her türlü alım-satım vergilendirilmeli ve çıkarılacak özel bir yasayla vergi affı yasaklanmalı. Bankalar kamulaştırılmalı ve para sermayenin denetiminden kurtarılmalı. Bankalar özel olunca genellikle ya yüksek faizle borç vererek ya da, borsada bu paralarla hisse alıp-satarak para yoluyla para kazanıyorlar. Yani para, fabrika yatırımına artık girmiyor. Bu da, işsizlik; doğal olarak işçi olmayınca sigortasızlık ve de devletin vergi alabileceği bazı alanları ortadan kaldırıyor...

KAYNAKÇA

DEĞER M. Emin; Emperyalizmin tuzaklarındaki ülke: Oltadaki balık Türkiye; Kilit yayınları; 15. baskı

DİKBAŞ Prof. Dr. Yılmaz; İğfal: Avrupa Birliği'nin iğfal ettikleri; Asya Şafak yayınları; 2. baskı

DURA Prof. Dr. Cihan & KILIÇARSLAN Dr. Zerrin; ULUSÖTESİ ŞİRKETLER VE ULUS DEVLET: GÜÇ KAYMASI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA; Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi; Sayı: 31; Yıl: 2011/2

Emniyet Genel Müdürlüğü Türkiye Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi (TUBİM), 2013 Türkiye Uyuşturucu Raporu

KARAHİSARLI Abdullah; Tarihte Türk milleti; Turan-SAM; Yıl 1; Sayı 1; 2009 Kış Milli Gazete; 22 Şubat 2014

OUETZEN Richard; From Crisis to Cooperation Turkey's Relations with Washington and NATO; The Washington Institute for Near East Policy; Number 12; June 2012

PÜSKÜLLÜOĞLU Ali; Arkadaş Türkçe sözlük; Arkadaş yayınları

YILDIRIM Mustafa; Ortağın çocukları; Ulus Dağı Yayınları